

Sygn. akt IV U 376/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **A. C.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zwrot zasiłku opiekuńczego

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 05.10.2018 roku w ten sposób, że ustala brak obowiązku zwrotu zasiłku opiekuńczego wskazanego w decyzji w zakresie, który nie został objęty zmianą tejże decyzji, poprzez decyzję z dnia 29.11.2018 roku, tj. za okresy od 29.12.2016 roku i 30.12.2016 roku i od 15.01.2018 roku do 20.01.2018 roku;
2. postępowanie odnośnie zasiłku opiekuńczego z dzień 06.10.2015 roku umarza.

UZASADNIENIE

Powódka A. C. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 15 października 2018 roku zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku opiekuńczego za dni: 6.10.2015r., 29-30.12.2016r., 15.01.2018-20.01.2018 r. W uzasadnieniu wskazała, iż w dacie 6.10.2015r. jej mąż K. C. (1) przebywał poza domem na rozmowie kwalifikacyjnej w siedzibie firmy (...) sc w T., na co przedłożyła oświadczenie z dnia 23.10.2018r. , zaś w kolejnych wskazanych okresach był chory (nieżyt jelitowy, grypa). Okoliczności te, jak podniosła powódka, wpłynęły na brak możliwości opieki nad dzieckiem przez męża powódki.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania od zaskarżonej decyzji i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż weryfikując uprawnienia do zasiłku opiekuńczego organ rentowy ustalił, iż ojciec dziecka, na które powódka pobrała zasiłek opiekuńczy, w dniu 6.10.2015r., 29-30.12.2016r., 15.01.2018-20.01.2018 r. roku przebywał na urlopie wypoczynkowym, wobec czego mógł zająć się dzieckiem, a zatem świadczenie było nienależne i podlegało zwrotowi. Podniesiono, iż przedstawiona przez powódkę argumentacja nie zmieniła stanowiska ZUS co do okresów 29-30.12.2016r. 15.01.2018-20.01.2018 r. Co do dnia 06.10. 2015r. ZUS uznał wyjazd męża powódki na rozmowę w sprawie pracy za potwierdzający prawo powódki do zasiłku za ten dzień, wobec czego organ rentowy zmienił zaskarżoną decyzję w części uznając zasiłek pobrany za dzień 06.10.2015r. za należny. (vide decyzja ZUS z dnia 29.11.2018r.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. C. pozostaje w związku małżeńskim z K. C. (1). Mieszkają wspólnie. Za sporne okresy powódka pobrała zasiłek opiekuńczy na córkę J. C.. W dniach 6.10.2015r. , 29-30.12.2016r., 15.01.2018-20.01.2018r. mąż powódki K. C. (1) korzystał z urlopu wypoczynkowego.

W dniach 29-30.12.2016r. mąż powódki cierpiał z powodu nieżytu jelitowego, zaś w dniach 15.01.2018-20.01.2018r miał grypę. Z uwagi na przyznany urlop wypoczynkowy nie zaopatrywał się w zaświadczenia o niezdolności do pracy, pomimo iż w rzeczywistości był chory , nie mógł opiekować się dzieckiem, a częściowo nawet to nim opiekowała się powódka. Powódka nie miała w tym czasie wiedzy, iż zasiłek opiekuńczy jest nienależny, gdy dzieckiem może zająć się inny dorosły domownik.

Dowód:

akta ZUS w załączeniu

zeznania powódki e-protokół k.19

zeznania świadka K. C. e-protokół k.19

Ustalen stan faktycznego w zakresie pobranego zasiłku opiekuńczego sąd dokonał w oparciu o akta ZUS. Co do ustalenia, czy w spornych dniach inny dorosły domownik mógł/nie mógł zająć się dzieckiem sąd na aktach ZUS oprzeć się nie mógł albowiem postępowanie w tym zakresie przez organ rentowy nie było prowadzone. Zakład Ubezpieczeń Społecznych weryfikację ograniczył jedynie do zestawienia okresów wolnych od pracy męża powódki i od razu postawił znak równości pomiędzy dniami wolnymi męża powódki od pracy a możliwością sprawowania przez niego opieki nad dzieckiem, a co za tym idzie- stwierdzeniem, iż zasiłek opiekuńczy za sporne dni jest nienależny. Dopiero na skutek odwołania od zaskarżonej decyzji zapoznano się z argumentacją powódki uwzględniając ją w zakresie jednego dnia, gdzie nieobecność męża powódki w domu potwierdzona była dokumentem. Sąd wyprowadził z tego dalej idący wniosek, a mianowicie, iż mimo braku dokumentacji, należy uznać także dalszą argumentację powódki co do niemożności sprawowania przez jej męża opieki nad dzieckiem. Jak zeznała powódka i jej mąż , a sąd zeznaniom tym dał wiarę albowiem nie podważał tego żaden inny dowód (a potwierdzał ten, na podstawie którego ZUS częściowo zmienił decyzję), iż mąż powódki chorował i nie mógł zająć się dzieckiem. Trudno przy tym wymagać, aby pobierająca w dobrej wierze zasiłek opiekuńczy powódka gromadziła dokumentację odzwierciedlającą każdy wolny dzień męża przez ostatnich parę lat wstecz i potwierdzającą jego niezdolność do pracy.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w części w jakiej zaskarżona decyzja nie została zmieniona na korzyść powódki. W zakresie zmienionym poprzez uznanie zasiłku opiekuńczego za dzień 06.10.15r. za należy- sąd postępowanie umorzył. (art. 47713 kpc)

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2017.1368 ze zmianami) zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat. Powódka przesłanki w przewidzianym artykule spełniła, a organ rentowy zdaniem sądu, nie wykazał w sposób dostateczny, aby w niniejszej sprawie zaszły okoliczności przewidziane w art. 34 powołanej ustawy, tj, aby poza powódką w spornych dniach byli inni członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym, mogący zapewnić opiekę dziecku. Nie można, zdaniem sądu, jak to uczynił ZUS, ograniczyć postępowania wyjaśniającego do stwierdzenia, iż zasiłek był nienależny tylko na podstawie zestawienia okresów wolnych od pracy drugiego rodzica z okresami zasiłku rodzica uprawnionego.

Nawet jednak, gdyby przyjąć za organem rentowym (hipotetycznie), iż zasiłek opiekuńczy powódka pobrała nienależnie, brak podstaw do żądania zwrotu tego świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 84 ust 2 ustawy z dnia 13

października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1778 j.t.) za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Organ rentowy ani też postępowanie sądowe nie wykazało, aby w niniejszej sprawie zachodziły okoliczności wskazane w powołanym artykule.

Dlatego też sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję. Sposób sformułowania treści wyroku wynikał z faktu, iż w sprawie została wydana kolejna decyzja dnia 29 listopada 2018r. Jednakże decyzja ta nie uchyliła zaskarżonej przez powódkę decyzji, a jedynie zmieniła ją w części, a zatem sentencja wyroku musiała odwołać się do obu decyzji w zakresie rozstrzygającym przez nie co do zasiłku opiekuńczego 15.01.2018-20.01.2018r. i 29-30.12.2016r